

Honorarer, en Lov, som beskæftiger sig med Præstelønninger o. s. v. Det kan der naturligvis siges meget til Forsvar for, og jeg skal ikke paa dette Grundlag rette nogen Bebrejdelse mod den højtærede Minister, men for mit Vedkommende ganske acceptere, at dette Punkt er omarbejdet, idet det paagældende Forslag fra Lønningskommissionen er udeladt. Men jeg maa forberede det høje Ting paa, at det dog snart vil blive præsenteret for Forslaget, ganske vist paa et andet Lovforslag, fremsat af en anden Minister. Jeg tror, at den paagældende Bestemmelse er af en saadan Karakter, at vi til sidst ogsaa i Præstelønningsloven vil havne ved den.

Maa jeg, medens jeg er ved Spørgsmaalet om de Ændringer, den højtærede Minister har foretaget i §§ 1 og 10 vedrørende de kirkelige Honorarer, lige nævne de Ændringer, som den højtærede Minister i øvrigt har foretaget. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvordan Vinterlærerne skal være stillede, hersker der ikke i Realiteten nogen Uenighed mellem Lønningskommissionen og den højtærede Minister. Ministeren har foretrukket, at det udtrykkelig siges, at disse Lærere ikke er fast ansatte og ikke pensionsberettigede, medens vi i Lønningskommissionen har ment, at naar vi erklærede, at de var honorarlønnede, og nævnte den og den bestemte Honorarsum, havde vi dermed sagt det samme, som den højtærede Minister siger direkte, og jeg vil hævde, at ud fra den Terminologi, som har været Lønningskommissionens, vilde det have været tilstrækkeligt at betegne dem som honorarlønnede; thi saa vilde de som Følge deraf være faldet udenfor den Kreds af Mænd, der kommer ind under Pensionsreglerne. Nu har den højtærede Minister ment, at dette skulde siges direkte, og hvis nogen mener, at det, som Kommissionen i Realiteten foreslaar, derved er blevet tydeligere, kan jeg ikke have noget imod, at en saadan Ændring er foretaget. Thi ogsaa vi mener, at Vinterlærerne er saaledes stillede, at de ikke falder ind under Pensionsretten.

Heller ikke ved den Maade, hvorpaa Timelærere og de ældre Lærere er betegnede i Henhold til Tillægene, er der nogen Afvigelse i Realiteten mellem Lønningskommissionen og Ministeren. Ogsaa vi gaar ud fra, at det Tillæg, som udtrykkelig i det af Ministeren forelagte Lovforslag tilfalder disse Kategorier af Lærere, bør tilfalde dem.

Et Spørgsmaal, der har gjort Under søgelsen af Lærernes Forhold og Bedøm-

melsen af disse Forhold noget vanskelig, har været Spørgsmaalet om Udgifternes Fordeling mellem Stat og Kommune. Det er nævnt af de foregaaende ærede Talere og har ogsaa været nævnt mange Gange i Lønningskommissionen, og dette er et Spørgsmaal af en særlig Karakter. Statstjenestemændene lønnes af Staten, og der er altsaa overhovedet intet Spørgsmaal om Udgifternes Fordeling. Det er ganske enkelt og lige til: Staten skal betale for Statstjenestemændenes Vedkommende. Men for Lærernes Vedkommende har Forholdet været det, at den Gang vi sidst vedtog en Lønningslov, nemlig Loven af 27. Maj 1908, bestemtes det, at Staten skulde bære $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og Kommunerne 11,2 af de 15,7 Mill. Kr., som denne Lønningslov medførte. Det vil altsaa sige, at Staten skulde bære godt og vel $\frac{1}{4}$ af de samlede Udgifter efter den Lønningslov, hvorunder vi i Øjeblikket lever. Jeg vil indrømme, at der er sket en Forskydning siden da, idet Dyrtidstillæg og det 25 pCts Løntillæg, som senere er blevet bevilget, helt og holdent er blevet baaret af Staten. Dette har medført, at Statens Udgift paa $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. nu er vokset til $13\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Der er altsaa foregaaet en Tredobling, og det er for saa vidt at blive i det samme Spor, naar Lønningskommissionens Flertal nu foreslaar, at Statens Udgift sættes op fra $13\frac{1}{2}$ til 22,9 Mill. Kr., altsaa forøges med godt og vel 9 Mill. Kr.

Om dette Spørgsmaal er der i øvrigt ikke opnaaet Enighed i Kommissionen, og det ærede Medlem fra Nykøbing F. (Valdemar Olsen) var inde paa det Spørgsmaal og nævnte, at man fra Købstadforeningen havde modtaget en Anmodning om, at Staten vilde bære de samlede Udgifter. Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Sogneraadforeninger, men derom er der jo ført en Debat, som jeg ikke skal komme ind paa, idet det ærede Medlem har erklæret, at han der havde husket fejl. Hvad angaar Spørgsmaalet Købstadforeningen, vil jeg gerne sige, at selv om det ærede Medlem husker rigtigt der, saa er der dog blandt Forslagsstillerne til Flertallets Forslag selve Købstadforeningens Formand, et Medlem af det andet høje Ting, og i øvrigt forekommer det mig, at de to Forslag, Mindretalsforslaget og Flertalsforslaget, ikke ligger saa langt fra hinanden, at der i og for sig havde været nogen særlig Grund for Mindretallet til at tage Særstandpunkt i denne Sag, naar vi om saa uhyre mange andre Spørgsmaal er kommet overens indenfor